

ingediend op **876** (2025-2026) – Nr. 3
25 juni 2026 (2025-2026)

Verslag

namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur en Ruimtelijke Ordening
uitgebracht door Kris Verduyckt

over het ontwerp van decreet

tot wijziging van het decreet van 5 april 1995
houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid
en het decreet van 25 april 2014
betreffende de omgevingsvergunning,
wat betreft de omzetting van richtlijn (EU) 2024/1785
van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024
tot wijziging van Richtlijn 2010/75/EU
van het Europees Parlement
en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde
preventie en bestrijding van verontreiniging)
en Richtlijn 1999/31/EG van de Raad
betreffende het storten van afvalstoffen
en andere diverse wijzigingen ter optimalisatie

**Vlaams
Parlement**

Samenstelling van de Commissie voor Leefmilieu, Natuur en Ruimtelijke Ordening:

Voorzitter: Lydia Peeters.

Vaste leden:

Jurgen Callaerts, Andy Pieters, Hans Vanhoof, Sanne Van Looy;
Bart Claes, Dries Devillé, Leo Pieters, Carmen Ryheul;
Simon Bekaert, Bieke Verlinden;
Bart Dochy, Mien Van Olmen;
Debby Burssens;
Mieke Schauvliege;
Lydia Peeters.

Plaatsvervangers:

Arnout Coel, Freya Perdaens, Tomas Roggeman, Eva Ryde;
Yves Buysse, Frédéric Erens, Stefaan Sintobin, Wim Verheyden;
Hannes Anaf, Kris Verduyckt;
Stijn De Roo, Kris Poelaert;
Amina Vandenheuvel;
Eva Platteau;
Marianne Verhaert.

INHOUD

1.	Toelichting	4
1.1.	Context	4
1.2.	Betrokken regelgeving	4
1.3.	Inhoud van het decreet.....	5
1.4.	Bedrijfsinterne milieuzorg	5
1.5.	Milieubeheersysteem	5
1.6.	Titel V DABM	6
1.7.	Omgevingsvergunningendecreet	6
1.8.	Besluit	6
2.	Bespreking.....	7
2.1.	Toelichting van de ingediende amendementen door Mien Van Olmen ..	7
2.2.	Tussenkoms van Andy Pieters	7
2.3.	Tussenkoms van Dries Devillé	7
2.4.	Tussenkoms van Kris Verduyckt.....	8
2.5.	Tussenkoms van Marianne Verhaert	8
2.6.	Tussenkoms van Mieke Schauvliege	9
2.7.	Repliek van minister Jo Brouns	10
3.	Artikelsgewijze bespreking en stemming.....	11
	Gebruikte afkortingen.....	12
	Tekst aangenomen door de commissie.....	13
	Bijlage: zie de documentenfiche van dit document op www.vlaamsparlement.be	

Op dinsdag 26 juni 2026 besprak de Commissie voor Leefmilieu, Natuur en Ruimtelijke Ordening het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, wat betreft de omzetting van richtlijn (EU) 2024/1785 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 tot wijziging van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) en Richtlijn 1999/31/EG van de Raad betreffende het storten van afvalstoffen en andere diverse wijzigingen ter optimalisatie (*Parl.St.* VI.Parl. 2025-26, nr. 876/1). Op dit ontwerp van decreet werden door de meerderheid vijf technische amendementen (*Parl.St.* VI.Parl. 2025-26, nr. 876/2) ingediend.

De door minister Jo Brouns gebruikte presentatie is te vinden op de [documentenfiche](#) van dit document op www.vlaamsparlement.be.

1. Toelichting

Minister *Jo Brouns* geeft aan dat het voorliggende ontwerp van decreet de omzetting van de herziening van richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) bevat, die ook RIE 2.0 wordt genoemd. Daarnaast bevat het enkele andere zaken die niet rechtstreeks in uitvoering van de richtlijn zijn, maar er wel sterk mee gelieerd zijn.

1.1. Context

Dit beleid vormt de basis voor hoe Vlaanderen grote industriële emissies in de toekomst zal aanpakken. Bij de Europese Green Deal werden over de aanpak van verontreiniging door grote industriële installaties twee wetgevende initiatieven aangekondigd. Enerzijds werd de RIE herzien, die al dateerde van 2010. Anderzijds is er de nieuwe verordening (EU) 2024/1244 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 betreffende de rapportage van milieugegevens van industriële installaties, tot oprichting van een portaal voor industriële emissies en tot intrekking van Verordening (EG) n. 166/2006. De RIE en die verordening zijn door die nieuwe initiatieven nog sterker met elkaar verweven qua scope. Het hoofddoel is het nog beter beheersen van de milieueffecten van industriële activiteiten en het verder terugdringen van de emissies. Tegelijk wordt er nog meer ingezet op het efficiënt gebruik van hulpbronnen, water en energie, op circulaire economie, op decarbonisatie, op minder afval en op een betere rapportering van milieugegevens. De richtlijn geeft ook een beter kader voor innovatie in industriële processen, wat niet onbelangrijk is voor het Europese streven naar klimaatneutraliteit tegen 2050.

1.2. Betrokken regelgeving

In het voorliggende ontwerp van decreet werd de Europese regelgeving vertaald naar het Vlaamse regelgevende kader. Dat gebeurt concreet door wijzigingen aan het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna DABM) en aan het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

Parallel met die decreetswijziging wordt een uitvoeringsbesluit voorbereid met aanpassingen aan VLAREM II en III, VLAREL en het besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2025 over de omgevingshandhaving. Dat werd al twee keer door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurd.

Daarnaast moeten er nog enkele andere procedurele aspecten en de toepasselijke sancties omgezet worden, maar die worden in andere trajecten meegenomen. Zo zal de vergunningenpraktijk wat betreft emissiegrenswaarden sterk veranderen voor bedrijven die onder de RIE vallen. Die omslag wordt afgewikkeld via het

traject rond de modulaire omgevingsvergunningsprocedure. Het voorontwerp van decreet tot wijziging van verschillende decreten naar aanleiding van de invoering van de modulaire omgevingsvergunningsprocedure werd op 29 mei 2026 een eerste keer principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering. De wijzigingen in verband met de toepasselijke sancties zullen worden meegenomen in het traject rond de omzetting van richtlijn (EU) 2024/1203 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht en tot vervanging van de Richtlijnen 2008/99/EG en 2009/123/EG.

1.3. Inhoud van het decreet

Naast de omzetting van de RIE wordt met het ontwerp van decreet ook een grondige hervorming van de decretale milieuaudit voorgesteld. Het nieuwe milieubeheersysteem dat bij de herziening van RIE werd voorzien, was de aanleiding om ook de rol van de milieucoördinator een grondige revisie te geven.

Daarnaast worden er nog enkele vereenvoudigingen en verduidelijkingen toegevoegd in de regelgeving om de leesbaarheid te vergroten. Zo worden enkele bepalingen geschrapt die zowel in het VLAREM als in het DABM stonden. Daarbij is er een grondige oefening gedaan over welke zaken wetgevingstechnisch het best decretaal of via een besluit bepaald worden.

1.4. Bedrijfsinterne milieuzorg

Minister Jo Brouns wil iets dieper ingaan op de revisie van titel III van het DABM, die gaat over bedrijfsinterne milieuzorg. Er worden definities geactualiseerd en afgestemd op de Europese terminologie in de RIE, zoals bijvoorbeeld in verband met het milieubeheersysteem.

Er worden ook enkele bestaande definities verduidelijkt, opgesplitst of geschrapt om zo meer rechtszekerheid te bieden en dubbele regelgeving te vermijden. Er worden ook directere linken gelegd met definities die elders staan, bijvoorbeeld bij het begrip 'exploitant'.

Een belangrijke wijziging betreft de opdracht van de milieucoördinator. De erkenning wordt afgeschaft, wat zorgt voor een administratieve vereenvoudiging en een vermindering van de administratieve last. Het verschil tussen interne en externe milieucoördinatoren wordt tegelijk verder weggewerkt. Het is de bedoeling dat die regeling vanaf 1 januari 2027 kan ingaan. Vanaf dan zal de jaarlijkse toezichtsretributie ook niet meer verschuldigd zijn.

Bij die oefening wordt de functie van milieucoördinator inhoudelijk versterkt. De focus verschuift naar een effectieve invulling van de rol, eerder dan naar formele erkenning. Ook de aanstellingsvoorwaarden worden geactualiseerd. De milieucoördinator krijgt een rol bij het opstellen en opvolgen van het milieubeheersysteem. Omgekeerd wordt het milieubeheersysteem een belangrijk hulpmiddel voor het kwalitatief uitoefenen van de functie van de milieucoördinator.

Tot slot wordt bij een aanstelling van een interne milieucoördinator voor meerdere bedrijven de procedurele stap van een voorafgaande instemming van de bevoegde administratie opgeheven.

1.5. Milieubeheersysteem

Een ander kernpunt van het voorliggende ontwerp van decreet houdt in dat bedrijven die onder de RIE vallen, een verplicht milieubeheersysteem moeten hebben. Die verplichting wordt gebruikt om de bestaande decretale milieuaudit eindelijk om te vormen tot een systeem dat meer op een internationale leest geschoeid is. Waar

er al sinds de jaren 90 werd gewerkt met een periodieke of eenmalige momentopname, wordt er nu geëvolueerd naar een continu beheersysteem. Dat systeem verplicht bedrijven om hun milieuprestaties systematisch te beheren, te evalueren en te verbeteren.

Bij die oefening wordt het toepassingsgebied herbekeken en vereenvoudigd. Dat wordt vooral uitgewerkt in het uitvoeringsbesluit, maar de minister wil het toch al meegeven aan de commissie om dat goed te kunnen kaderen. De oude codes uit de indelingslijst bij VLAREM II over de decretale milieuaudit komen te vervallen. In de plaats zullen er bedrijven zijn met codes M1 of M2, en die code bepaalt het soort milieubeheersysteem.

De M1-bedrijven komen overeen met de bedrijven die onder het toepassingsgebied van verordening (EU) 2024/1244 vallen. Er is daarvoor gekozen omdat die op Europees niveau verantwoordelijk zijn voor 90 procent van de uitstoot van de stoffen die in de verordening vermeld worden. Concreet gaat dat om een 750-tal GBPV-bedrijven in Vlaanderen die een milieubeheersysteem moeten hebben naar aanleiding van de omzetting van de richtlijn. Daar wordt ook de categorie van stookinstallaties van meer dan 20 megawatt aan toegevoegd. Dat zijn momenteel zeventien bedrijven in Vlaanderen, waarvan elf asfaltcentrales waar er steevast ook intensief op geur- en luchtemissies wordt gemonitord. Die bedrijven moeten een milieubeheersysteem hebben met een driejaarlijkse externe audit, in overeenstemming met de voorschriften van de RIE.

De M2-bedrijven zijn de andere klasse 1-bedrijven en de bedrijven met een verplichting om een milieucoördinator aan te stellen. Die bedrijven moeten ook een milieubeheersysteem hebben, maar worden niet verplicht om dat extern te laten auditeren. M2-bedrijven moeten alleen zorgen voor een jaarlijkse beoordeling die meegenomen wordt in het verslag van de milieucoördinator.

1.6. Titel V DABM

In titel V van het DABM zijn er beperkte aanpassingen. De definitie van verontreiniging wordt aangepast in lijn met de Europese richtlijn, zodat 'geur' nu opgenomen wordt als een vorm van verontreiniging naast de andere die er al in staan.

Daarnaast wordt een verduidelijking aangebracht in de procedure rond de erkenning, zodat de termijn voor een beslissing pas begint te lopen nadat het dossier volledig is verklaard.

1.7. Omgevingsvergunningendecreet

Tot slot wordt in het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning de definitie van 'betrokken publiek' aangepast. Daaronder worden voortaan niet alleen organisaties opgenomen die zich inzetten voor milieubescherming, maar ook organisaties die focussen op de bescherming van de menselijke gezondheid. Dat sluit aan bij de Europese bepalingen.

1.8. Besluit

De minister besluit dat het voorliggende ontwerp van decreet zorgt voor een correcte omzetting van de Europese verplichtingen, op een manier die de Vlaamse regelgeving vereenvoudigt, dubbele regels schrapt en de bedrijfsinterne milieuzorg moderner en werkbaarder maakt.

De administratie heeft intussen al een online raadpleegbaar webinar georganiseerd over de principes van de nieuwe richtlijn en verordening. Vóór dit ontwerp van decreet werden er uitgebreide consultaties gehouden. Ondertussen worden ook

verdere voorbereidingen getroffen om de uitrol van de gewijzigde richtlijn goed te laten verlopen tegenover alle betrokkenen.

2. Bespreking

2.1. Toelichting van de ingediende amendementen door Mien Van Olmen

Mien Van Olmen geeft aan dat de vijf amendementen door de meerderheid werden ingediend om legistische redenen. Amendement nr. 1 betreft een verduidelijking in artikel 7. Amendement nr. 2, 3 en 4 corrigeren respectievelijk de wetshistoriek in artikel 11, 12 en 16. Amendement nr. 5 betreft een verduidelijking in artikel 16.

2.2. Tussenkomen van Andy Pieters

Andy Pieters geeft aan dat de N-VA-fractie het voorliggende ontwerp van decreet en de ingediende amendementen steunt. Het lijkt een heel technisch ontwerp van decreet, maar het is belangrijk om de voorwaarden helder stellen voor de milieu-coördinatoren. Er wordt ook scherp gesteld dat een exploitant niet tegelijk milieu-coördinator mag zijn, waarmee een onduidelijkheid wordt weggewerkt. Het is een goed signaal tegenover diegenen die daarmee geconfronteerd worden dat geurhinder als verontreiniging wordt meegeteld.

Er zit uiteraard altijd een spanning tussen rapportage en overmatige rapportage-last, maar het ontwerp van decreet probeert het evenwicht te bewaren. Andy Pieters refereert aan het 'only once'-principe, dat wordt gerespecteerd.

Minister Jo Brouns gaf aan dat er een consultatieronde is geweest en dat heel wat actoren betrokken zijn bij de uitwerking van die regeling. De SALV, de Minaraad en de SERV wezen op het belang van voldoende capaciteit bij de Vlaamse administratie. Andy Pieters leest in het ondernemingsplan en het personeelsplan 2026 van het Departement Omgeving dat er een versterking is voor de milieutoezicht-houders in het kader van het decreet over de vermindering van methaanemissies in de energiesector, dat in opmaak is. Wordt er een versterking in het kader van het voorliggende ontwerp van decreet in 2027 toegevoegd, of is er een andere manier om rekening te houden met de opmerking van de adviesraden?

2.3. Tussenkomen van Dries Devillé

Dries Devillé geeft aan dat de Vlaams Belangfractie het voorliggende ontwerp van decreet niet zal goedkeuren omdat het kadert in de Europese Green Deal en de omzetting van een Europese richtlijn daarover. Zijn fractie neemt daarmee consequent in Vlaanderen ook hetzelfde standpunt in als in Europa.

Er wordt vaak gesproken over reguleren, over moduleren en over monitoren. Als de overheid data verzamelt, loopt het meestal niet goed af voor burgers en ondernemingen.

Een tweede bezwaar is het gegeven dat er geen rekening werd gehouden met de adviezen die gegeven zijn. De SERV waarschuwt voor de mogelijke administratieve lasten waarmee ondernemingen zullen worden opgezadeld. De Raad van State heeft daarnaast problemen met de delegatie aan de Vlaamse Regering. Het is niet het eerste decretaal initiatief waarbij er in vage termen een delegatie aan de Vlaamse Regering wordt gegeven en het Vlaams Parlement buitenspel wordt gezet. Dan is het opmerkelijk dat daarop alleen wordt geantwoord dat de facultatieve formulering werd vervangen door een bindende opdracht aan de Vlaamse Regering.

In het DABM wordt een nieuw artikel 3.3.3, tweede lid, ingevoerd. Valt dat niet onder de definitie van staatssteun? Wat is het standpunt van de minister daarover,

want in dat geval moet vooraf door de Europese Commissie goedkeuring worden gegeven. Dat advies moet verplicht worden ingewonnen als het gaat over staatsmiddelen, over een economisch voordeel, over een onderneming en als het gaat over selectiviteit. Als Europa aan bepaalde categorieën van bedrijven een periodieke registratie- of rapportageverplichting oplegt, die voor die bedrijven grote kosten met zich meebrengen, en bepaalde lidstaten een overheidssubsidiëring van die kosten voorzien, dan is er een risico dat Europa dat zal beschouwen als een vorm van staatssteun die minstens van tevoren aangemeld moet worden en mogelijk ook door Europa als onaanvaardbaar wordt geacht.

2.4. Tussenkost van Kris Verduyckt

Kris Verduyckt wil eerst reageren op de tussenkost van Dries Devillé. Het Vlaams Belang heeft inderdaad Europees altijd tegen het beperken van emissies en tegen het investeren in klimaattransitie gestemd. Maar als er een hittegolf is, is het Vlaams Belang de eerste om te vragen om senioren in rusthuizen beter te beschermen tegen de hitte. Dan is de consequentie ver weg, want men kan niet tegen maatregelen zijn die klimaatopwarming tegenwerken en vervolgens wel de gevolgen van klimaatopwarming komen aankaarten.

De Vooruitfractie zal het ontwerp van decreet wel steunen omdat het vertrekt vanuit principes waar Vooruit zich in kan vinden, namelijk het beschermen van gezondheid, vervuiling aan de bron aanpakken en het principe dat de vervuiler betaalt. Dat heeft inderdaad gevolgen voor sommige bedrijven, maar er is nood aan transparantie over wat er wordt uitgestoten, omdat die emissies ook gevolgen hebben voor de leefomgeving. Kris Verduyckt is er ook van overtuigd dat klimaatbeleid en industrieel beleid niet tegengesteld hoeven te zijn, zoals sommigen dat graag schetsen. Vele bedrijven snakken naar duidelijke regels, want die zorgen voor zekerheid. Het zorgt ervoor dat bedrijven weten op welke manier men kan investeren in een toekomstbestendige economie.

Het lid overloopt nog kort enkele zaken die voor hem ook belangrijk zijn. Zo zijn de transformatieplannen niet alleen noodzakelijk voor het klimaat, maar geven ze ook perspectief en stimuleren ze investeringen. Het feit dat de emissiegrenswaarden worden aangescherpt, is ook een goede en logische stap. Minder uitstoot betekent ook minder impact op luchtkwaliteit, milieu en volksgezondheid. Tot slot wordt er ook strenger opgetreden tegen gevaarlijke en zorgwekkende stoffen.

Met het ontwerp van decreet wordt voor meer transparantie gezorgd. Het is een goede zaak dat bedrijven op een meer uniforme manier zullen rapporteren. Daardoor krijgen de overheid en de samenleving een beter zicht op wat er in de lucht wordt uitgestoten. Het mag dan gaan over een verplichte omzetting van Europese regels, maar ook los daarvan zijn er voor Kris Verduyckt voldoende goede redenen om dat goed te keuren.

2.5. Tussenkost van Marianne Verhaert

Marianne Verhaert geeft aan dat de Andersfractie dit ontwerp van decreet niet zal steunen omdat enkele zaken toch zorgen baren.

De verouderde eenmalige decretale milieuaudit wordt definitief afgeschaft en vervangen door een modern milieubeheersysteem dat is geënt op internationale standaarden. Dat wordt verplicht voor alle grote industriële GBPV-installaties en klasse 1-inrichtingen met een milieucoördinator. In navolging van de Europese RIE 2.0-richtlijn wordt het aspect geur officieel opgenomen in de juridische definitie van verontreiniging binnen het DABM en VLAREM II.

De formele bureaucratische erkenningsprocedure van milieucoördinatoren en de verplichte overeenstemming voor meervoudige aanstellingen worden geschrapt. Maar in de plaats daarvan komt een directere aanstellingsregeling waarbij de exploitant zichzelf toetst of de milieucoördinator aan de wettelijke diplomavormings- en competitie-eisen voldoet. Er is ook nog de strikte decretale verankering van de privacygaranties en de verruiming van het betrokken publiek in de vergunningsprocedure. Marianne Verhaert heeft over die punten nog enkele vragen.

De Vlaamse Regering heeft meegewerkt aan het Europese onvoorspelbare beleid. Men heeft bij de Europese Commissie aangedrongen op uitstel voor die regeling, omdat de Europese Commissie met het Omnibus VIII-pakket de administratieve overlast rond transformatieplannen en chemische inventarissen opnieuw wil schrappen. Hiermee krijgen bedrijven geen stabiel investeringskader.

Daarnaast is de uitbreiding van de definitie van verontreiniging met het aspect geur Europees verplicht voor grote industriële installaties. Maar Vlaanderen trekt die zware definitie onvoorwaardelijk door naar alle inrichtingen in Vlaanderen via VLAREM II. Waarom doet Vlaanderen hier aan 'gold-plating' die de Vlaamse kmo's opzadelt met extra juridische kwetsbaarheid ten opzichte van hun Waalse en Europese concurrenten? Dat verzwakt de kracht van kmo's als motor van de economie.

Dan de administratieve vereenvoudiging. Onder de noemer van vereenvoudiging wordt de decretale milieuaudit afgeschaft, maar via de achterdeur wordt een milieubeheersysteem binnengeloodst dat van toepassing wordt op maar liefst 5650 M2-bedrijven. Vele bedrijven moeten hiervoor een extern consultancybureau inhuren. De overheid heeft de mond vol van het 'only once'-principe. Waarom is er dan in het ontwerp van decreet geen automatische volledige vrijstelling opgenomen voor bedrijven die al een internationaal ISO 14001-certificaat bezitten?

De SERV en de Minaraad gaven aan dat er geen exact zicht is op de totale administratieve en financiële lasten van de uitrol van het milieubeheersysteem. Werd de totale economische impact daarvan op de Vlaamse kmo-portefeuille berekend, en in het bijzonder voor de bedrijven die geen ISO 14001-certificaat of een EMAS-registratie hebben?

Marianne Verhaert deelt de eerder aangehaalde bezorgdheid over de haalbaarheid en de capaciteit van de administratie. Beschikt het Departement Omgeving over voldoende personele capaciteit en diepgaande technische expertise om duizenden specifieke dossiers van complexe installaties vlot en robuust te beoordelen zonder dat de vergunningsprocessen maanden vertraging oplopen?

Hoe wordt er omgegaan met de inconsistentie tussen dit ontwerp van decreet en de lopende administratieve vereenvoudiging op Europees niveau via het Omnibus VIII-pakket? Is de minister bereid om de verplichtingen rond transformatieplannen en inventarissen tijdelijk te bevriezen of te faseren tot er Europese klaarheid is?

Wat is de stand van zaken van de onderhandelingen tussen Vlaanderen en de Europese Commissie over de toepassing van de diverse Europese richtlijnen in België?

Welke waarborgen biedt de minister op het vlak van innovatie, zodat de administratieve procedure voor die afwijkingen niet zelf zo rigide is dat ze innovatieve investeringen in decarbonisatie net afremt?

2.6. Tussenkomen van Mieke Schauvliege

Mieke Schauvliege geeft aan dat de Groenfractie zich zal onthouden bij de stemming. Het ontwerp van decreet bevat positieve elementen, maar er zijn nog veel

onduidelijkheden. Zo is het bij sommige aspecten niet duidelijk of het nu gaat over deregulering of net niet.

Het is positief dat, naast trillingen en geluid, ook geur nu expliciet wordt opgenomen als een vorm van verontreiniging.

De opmerking van Andy Pieters over personeelsondersteuning wordt ook door Mieke Schauvliege gedeeld. Door die bijstelling van vergunningen voor GBPV-installaties worden nu, naast de relevante BREF's, ook de installatiespecifieke prestaties en de onderbouwingen van de exploitant meegewogen. Het klopt dat adviezen van technische- en beleidsinstanties en de inhoudelijke dossiers van de exploitant de vergunningverlenende overheid kunnen ondersteunen, maar dat moet ook grondig en goed beoordeeld worden en dat zal extra capaciteit vergen. Als dat een voorwaarde wordt, moet daar personeel tegenover staan en daar is geen duidelijkheid over. Zal die extra capaciteit voorzien worden?

De decretale milieuaudit wordt opgeheven en vervangen door een nieuw en modern milieubeheersysteem dat op internationale leest is geschoeid. Dat is een goede zaak, maar het is onduidelijk hoe groot die scope-uitbreiding precies is en of het niet zal leiden tot een deregulering ten opzichte van de huidige Vlaamse regelgeving. De regelgeving versoepelen zou vreemd zijn, omdat de gezondheid van de mensen primeert. Gezien die onduidelijkheid kan Mieke Schauvliege dat onderdeel niet steunen.

Er zijn ook mogelijkheden tot tijdelijke afwijkingen op emissie- en milieuprestatiegrenswaarden. Dat moet heel zorgvuldig worden benaderd. De analyses die daaraan voorafgaan, moeten transparant verlopen. Afwijkingen kunnen maar tijdelijk, onderbouwd en met duidelijke monitoring- en rapportageverplichtingen worden toegekend, met oog voor het minimaliseren van administratieve lasten. Het is onduidelijk of dat voldoende is ingebouwd.

Het is wel positief dat de openbaarheid van de milieugegevens verder gegarandeerd is via de digitalisering van de reportage.

Dan zijn er nog elementen uit het landbouwluk waarvoor er nog omzettingen moeten gebeuren en nog ministeriële besluiten moeten worden genomen. Daar kan Mieke Schauvliege zich dus nog niet over uitspreken.

Samengevat wordt de intentie van de omzetting wel geapprecieerd. Maar aangezien zij vaststelt dat de Vlaamse Regering vooral kiest voor de minimale bescherming van de gezondheid van de mensen in plaats van het maximale scenario, zal zij zich onthouden.

2.7. Repliek van minister Jo Brouns

Minister *Jo Brouns* geeft aan dat de adviesraden en de Raad van State over het algemeen wel positief waren over de omzetting in dit ontwerp van decreet.

De nodige personeelscapaciteit zal inderdaad moeten worden voorzien om te kunnen voldoen aan de operationalisering op het terrein.

Als de Vlaamse Regering zou beslissen om subsidies te geven voor de implementatie van een milieubeheersysteem, dan zal er inderdaad evident een toets op de staatssteunregels moeten gebeuren. De minister maakt zich sterk dat dat binnen de Europese vrijstellingsdrempels kan vallen.

Het Omnibus VIII-pakket spreekt over het verplicht transformatieplan en de inventaris gevaarlijke stoffen die in de RIE staan. Die twee zaken zullen worden omgezet

op niveau van het besluit. Op Europees vlak is dat Omnibuspakket nog niet definitief uitgeklaard. Daarom wordt voor de derde goedkeuring van het besluit op basis van de RIE verder gewerkt, want dat moet zo snel mogelijk worden omgezet. De bepalingen van Omnibus VIII hebben pas over enkele jaren uitwerking, dus een aanpassing kan ook zonder problemen later nog worden doorgevoerd.

De decretale grond om naar een volledig nieuw milieujaarverslag te gaan, wordt ook in het voorliggende ontwerp van decreet meegenomen. Dat is verplicht tegen 1 januari 2028. Tegen dan moet er een nieuw digitaal platform worden opgezet en in werking zijn. Dat wordt intensief voorbereid samen met de sectoren. De voordelen zijn onder andere meer flexibiliteit en een sterkere koppeling met het omgevingsloket. Daar is er de integratie met het 'only once'-principe, ook met nieuwe digitale technologie.

De huidige definitie van verontreiniging in VLAREM is geënt op de definitie uit de oorspronkelijke RIE. Aangezien RIE 2.0 de oorspronkelijke definitie uitbreidt, is het logisch om de internrechtelijke wijziging ook door te voeren in het corresponderende omzettingsartikel van destijds.

Uiteraard moet een uitzondering op de emissiegrenswaarde heel zorgvuldig worden bekeken. In VLAREM III zitten er handvatten voor de vergunningverleners om de juiste afweging te kunnen maken voor de GBPV-bedrijven. De vergunningverlener mag ook niet meer gewoon de minst strenge grenswaarden van de BBT overnemen, maar moet zeer goed kunnen argumenteren welke grenswaarden gepast en haalbaar zijn binnen de bandbreedte van de BBT.

Er is wel degelijk een vrijstelling voor de bedrijven die ISO 14001 toepassen. Dat is zo voorzien in het besluit dat al twee keer principieel werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Een modern bedrijf beschikt momenteel over een dergelijk zorgsysteem. Als het een milieucoördinator moet hebben, moet die ook voor de juiste milieuzorg zorgen en instaan. Het milieubeheersysteem verankert op een mooie manier hoe een normaal bedrijf zich daarop kan organiseren. Voor bedrijven met een ISO 14001-certificaat is er dus geen impact.

3. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Er worden geen artikelsgewijze opmerkingen meer geformuleerd bij het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, wat betreft de omzetting van richtlijn (EU) 2024/1785 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 tot wijziging van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) en Richtlijn 1999/31/EG van de Raad betreffende het storten van afvalstoffen en andere diverse wijzigingen ter optimalisatie, waardoor kan worden overgegaan tot de stemming.

Ter stemming gelegd worden achtereenvolgens amendement nr. 1 tot en met 5 en artikel 1 tot en met 23, zoals geamendeerd, aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding. Tot slot wordt het voorliggende ontwerp van decreet in zijn geheel aangenomen met 7 stemmen tegen 4 bij 1 onthouding.

Mien VAN OLMEN,
waarnemend voorzitter

Kris VERDUYCKT,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

BBT	beste beschikbare techniek
BREF	Best Available Techniques Reference document
DABM	decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid
EMAS	Eco-Management en Audit Schema
GBPV	Geïntegreerde Bestrijding en Preventie van Verontreiniging
ISO	International Organization for Standardization
Minaraad	Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen
RIE	Richtlijn Industriële Emissies
SALV	Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
VLAREL	Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu
VLAREM	Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2024/1785 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 tot wijziging van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) en Richtlijn 1999/31/EG van de Raad betreffende het storten van afvalstoffen.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Art. 3. In artikel 3.1.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij het decreet van 19 april 1995, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° het woord “produktiepatronen” wordt vervangen door het woord “productiepatronen”;
- 2° er worden een tweede en derde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“Deze titel voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies en emissies uit de veehouderij (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging).

Deze titel voorziet in de gedeeltelijke uitvoering van verordening (EG) nr. 1221/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS), tot intrekking van Verordening (EG) nr. 761/2001 en van de Beschikkingen 2001/681/EG en 2006/193/EG van de Commissie.”.

Art. 4. Artikel 3.1.2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 april 1995 en gewijzigd bij de decreten van 18 december 2002, 21 december 2007 en 25 april 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 3.1.2. De definities van de verordening, vermeld in artikel 3.1.1, derde lid, zijn van toepassing voor deze titel van het decreet.

In deze titel van het decreet wordt verstaan onder:

- 1° inrichtingen: de inrichtingen, vermeld in artikel 5.1.1, 9°;
- 2° activiteiten: de activiteiten, vermeld in artikel 5.1.1, 1°;

- 3° ingedeelde inrichting of activiteit: de ingedeelde inrichting of activiteit, vermeld in artikel 5.1.1, 8°;
- 4° vergunningverlenende overheid: de overheid die de omgevingsvergunning, vermeld in het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, kan afleveren;
- 5° exploitant: de exploitant, vermeld in artikel 5.1.1, 4°;
- 6° certificatie: een bevestiging door een onafhankelijke derde partij, op basis van een conformiteitsbeoordeling, dat aan de eisen van internationale normen, industriële specificaties of technische regels wordt voldaan;
- 7° milieuaudit: een beheersinstrument dat een systematische, gedocumenteerde, periodieke en objectieve evaluatie omvat van de wijze van functioneren van de ingedeelde inrichting of activiteit, van het beheersysteem en van de werkwijzen en processen die voor de milieubescherming bedoeld zijn, om:
 - a) de beheerscontrole op de activiteiten die van invloed kunnen zijn op het milieu, te vergemakkelijken;
 - b) erop toe te zien dat het milieubeleid van de ingedeelde inrichting of activiteit wordt nageleefd;
- 8° milieubeheersysteem: het gedeelte van het algemene beheersysteem dat de organisatiestructuur, planning, verantwoordelijkheden, praktijken, procedures, processen en middelen omvat die nodig zijn voor het ontwikkelen, uitvoeren, realiseren, toetsen en continu verbeteren van het milieubeleid en het beheren van de milieuaspecten;
- 9° milieubeleid: de algemene plannen en het beleid van een ingedeelde inrichting of activiteit met betrekking tot haar milieuprestatie, zoals officieel vastgesteld door het hoogste leidinggevende niveau van de ingedeelde inrichting of activiteit, met inbegrip van de naleving van alle toepasselijke wettelijke milieuvoorschriften en ook van een verbintenis tot voortdurende verbetering van de milieuprestaties. Dat beleid biedt een kader voor maatregelen en de vaststelling van milieudoelstellingen en streefcijfers;
- 10° milieudoelstelling: de door een ingedeelde inrichting of activiteit voor zichzelf vastgestelde algemene, uit het milieubeleid voortvloeiende, doelstelling ten aanzien van de met milieubewust handelen te behalen resultaten, die een ingedeelde inrichting of activiteit nastreeft en die waar mogelijk wordt gekwantificeerd.”.

Art. 5. Artikel 3.2.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 april 1995 en gewijzigd bij de decreten van 27 maart 2009, 23 december 2010, 25 april 2014 en 26 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 3.2.1. §1. De exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste klasse stelt een milieucoördinator aan. De Vlaamse Regering kan een vrijstelling verlenen voor bepaalde categorieën van inrichtingen of activiteiten.

§2. De Vlaamse Regering wijst de ingedeelde inrichtingen of activiteiten van de tweede klasse aan waarvoor de exploitant een milieucoördinator aanstelt.

§3. De vergunningverlenende overheid kan de exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit die niet vermeld is in paragraaf 1 of 2, opleggen een milieucoördinator aan te stellen als de aard van de ingedeelde inrichting of activiteit, de milieueffecten of milieuaspecten dat verantwoorden. Ze bepaalt daarbij ook het vereiste niveau van de milieucoördinator.

§4. De milieucoördinator kan een werknemer zijn van de exploitant of een externe persoon.

Als dat geen afbreuk doet aan een goede en kwaliteitsvolle taakvervulling, kan voor twee of meer ingedeelde inrichtingen of activiteiten een gezamenlijke milieucoördinator worden aangesteld.

§5. Als verschillende ingedeelde inrichtingen of activiteiten een milieutechnische eenheid vormen, kan de vergunningverlenende overheid de aanstelling van een gezamenlijke milieucoördinator verplicht stellen.”.

Art. 6. Artikel 3.2.2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 april 1995 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2011 en 25 april 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 3.2.2. De aanstelling van een milieucoördinator heeft onder meer als doel:

- 1° te waken over de naleving van de milieuwetgeving binnen de ingedeelde inrichting of activiteit en eventuele vastgestelde tekortkomingen te rapporteren aan de exploitant en voorstellen te doen om deze te verhelpen;
- 2° bij te dragen aan de ontwikkeling, uitvoering en evaluatie van het milieubeleid van de ingedeelde inrichting of activiteit;
- 3° advies te verlenen aan de exploitant over milieuaspecten en de impact ervan op de milieuprestaties van de ingedeelde inrichting of activiteit;
- 4° aan de exploitant te adviseren en te rapporteren over de milieueffecten van de ingedeelde inrichting of activiteit;
- 5° bij te dragen aan de interne en externe communicatie van het milieubeleid en het beheer van de milieuaspecten van de ingedeelde inrichting of activiteit;
- 6° medewerking te verlenen aan evaluaties door de overheid in het kader van milieu.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de opdracht van de milieucoördinator om de doelen, vermeld in het eerste lid, te vervullen.”.

Art. 7. Artikel 3.2.3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 april 1995 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010, 25 april 2014 en 26 april 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 3.2.3. §1. Als milieucoördinator kan alleen een persoon worden aangesteld die over de vereiste kwalificaties en competenties beschikt om de opdrachten en doelstellingen, vermeld in artikel 3.2.2, eerste lid, naar behoren te vervullen.

§2. De Vlaamse Regering kan nadere eisen stellen voor de modaliteiten van de aanstelling of vervanging, de opleiding, de beroepservaring en de overige voorwaarden waaraan de milieucoördinator moet voldoen en ter controle ervan.

De Vlaamse Regering kan overgangsmaatregelen treffen of afwijkingen voorzien met betrekking tot die voorwaarden, indien nodig, voor degenen die de taken van milieucoördinator, in de hoedanigheid van werknemer van de exploitant, al uitoefenen voor de inwerkingtreding van het decreet van [...] tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, wat betreft de omzetting van richtlijn (EU) 2024/1785 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 tot wijziging van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) en Richtlijn 1999/31/EG van de Raad betreffende het storten van afvalstoffen en andere diverse wijzigingen ter optimalisatie.”.

Art. 8. In artikel 3.2.4 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 april 1995, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden “is gehouden het nodige te doen” worden vervangen door de woorden “doet het nodige”;
- 2° de zin “Hij stelt hem hulppersoneel, lokalen, materiaal en middelen ter beschikking voor zover vereist.” wordt opgeheven.

Art. 9. In artikel 3.2.5 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 april 1995 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid wordt de zinsnede “die een werknemer is van de exploitant,” opgeheven;
- 2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 10. Artikel 3.2.6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 25 april 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 3.2.6. De Vlaamse Regering bepaalt de informatie die in het kader van de toepassing van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en van titel V van dit decreet ter beschikking wordt gesteld door de vergunning-verlenende overheid, de exploitant of de milieucoördinator aan het Comité voor preventie en bescherming op het werk, of bij afwezigheid daarvan aan de vakbond-safvaardiging of eventueel bij afwezigheid daarvan aan de werknemers.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen met het oog op het overleg over de bedrijfsinterne milieuzorg in de onderneming.”.

Art. 11. Aan titel III, hoofdstuk II, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 april 1995 en gewijzigd bij de decreten van 27 maart 2009, 23 december 2010, 23 december 2011 en 25 april 2014, wordt een artikel 3.2.7 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 3.2.7. §1. De dienst of diensten van de Vlaamse administratie die de Vlaamse Regering aanwijst, treedt op als verwerkingsverantwoordelijke als vermeld in artikel 4, 7), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de opvolging van de aanstelling van een milieucoördinator.

De verwerkingsverantwoordelijke neemt passende maatregelen om de juistheid van de persoonsgegevens te verzekeren. Alleen de personen die de specifieke behoefte hebben door hun functie, rol of verantwoordelijkheid om deze persoonsgegevens te verwerken, hebben toegang tot die gegevens.

De personen, vermeld in het tweede lid, verwerken de persoonsgegevens voor de uitvoering van de taken, vermeld in dit hoofdstuk. De verwerking van persoonsgegevens is noodzakelijk voor en in uitvoering van de vervulling van een taak van algemeen belang die aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen.

§2. De verwerking van persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 1, heeft betrekking op de volgende categorieën van persoonsgegevens:

- 1° de naam;
- 2° het rijksregisternummer of het BIS-nummer als men niet over een rijksregisternummer beschikt;
- 3° de adresgegevens;
- 4° de gegevens over opleiding, ervaring, bijscholing, verzekeringen burgerrechtelijke en beroepsaansprakelijkheid in het kader van de aanstelling als milieucoördinator;
- 5° de beroepsgegevens in het kader van de aanstelling als milieucoördinator, waaronder het aanstellingsdossier;

- 6° de gegevens over strafrechtelijke veroordelingen en strafrechtelijke feiten als vermeld in artikel 10 van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) voor overtredingen van de milieuwetgeving die verband houden met de uitvoering van de taken van de milieucoördinator;
- 7° gegevens met betrekking tot de overtredingen van de milieuwetgeving.

§3. De verwerking van persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 1, heeft betrekking op de milieucoördinator, vermeld in artikel 3.2.1.

De verwerkingsverantwoordelijke neemt maatregelen om de informatie uit artikel 13 en 14 van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) en de communicatie uit artikel 15 tot en met 22 en artikel 34 van voormelde verordening (EU) 2016/679 rond de verwerking van persoonsgegevens op een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm aan te bieden aan de betrokkene.

§4. De maximale bewaartermijn voor persoonsgegevens bedraagt tot twintig jaar. De voormelde termijn vangt aan bij de beëindiging van de taken als milieucoördinator.

De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen voor de verwerking van de persoonsgegevens, de beveiliging van die gegevens en de passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen.”

Art. 12. In titel III van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 april 1995 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019, wordt het opschrift van hoofdstuk III vervangen door wat volgt:

“Hoofdstuk III. Milieubeheersystemen”.

Art. 13. Artikel 3.3.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 april 1995 en gewijzigd bij de decreten van 6 februari 2004 en 23 december 2010, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 3.3.1. Het milieubeheersysteem omvat minstens de aspecten die nodig zijn voor het ontwikkelen, uitvoeren, realiseren, toetsen en handhaven van het milieubeleid en het beheren van milieuaspecten van een ingedeelde inrichting of activiteit.

De Vlaamse Regering bepaalt welke ingedeelde inrichtingen of activiteiten over een milieubeheersysteem moeten beschikken.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere inhoud van het milieubeheersysteem, waarbij de mate van gedetailleerdheid van het milieubeheersysteem strookt met de aard, omvang en complexiteit van de ingedeelde inrichting of activiteit en de mogelijke milieueffecten ervan.”

Art. 14. Artikel 3.3.2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 april 1995 en gewijzigd bij de decreten van 6 februari 2004, 27 maart 2009 en 25 april 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 3.3.2. De Vlaamse Regering bepaalt:

- 1° voor welke ingedeelde inrichtingen of activiteiten een verificatie, validatie of certificatie van het milieubeheersysteem vereist is;

- 2° welke elementen van het milieubeheersysteem worden meegedeeld aan het door haar aangewezen bestuur;
- 3° voor welke ingedeelde inrichtingen of activiteiten het milieubeheersysteem periodiek wordt geauditeerd.”.

Art. 15. Artikel 3.3.3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 april 1995 en gewijzigd bij het decreet van 6 februari 2004, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 3.3.3. Tenzij anders bepaald door de Vlaamse Regering, gebeurt het opstellen, opvolgen en de audit van het milieubeheersysteem op kosten van de exploitant.

De Vlaamse Regering kan subsidies verlenen voor het opstellen of opvolgen van het milieubeheersysteem binnen de perken van de begrotingskredieten. Ze bepaalt in voorkomend geval de nadere voorwaarden en de procedure voor het verlenen van de subsidiëring.”.

Art. 16. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 april 2026, wordt een artikel 3.3.4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 3.3.4. §1. Met het oog op de toepassing in het Vlaamse Gewest van verordening (EG) nr. 1221/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS), tot intrekking van Verordening (EG) nr. 761/2001 en van de Beschikkingen 2001/681/EG en 2006/193/EG van de Commissie, wijst de Vlaamse Regering de bevoegde instantie aan, vermeld in artikel 11 van de voormelde verordening. Ze stelt de Europese Commissie daarvan in kennis.

De bevoegde instantie, vermeld in het eerste lid, is belast met de uitvoering van de taken die haar krachtens de verordening, vermeld in het eerste lid, worden toegewezen.

§2. De Vlaamse Regering kan een bijdrage in de registratiekosten van een organisatie waarvan ze het bedrag bepaalt, ten laste leggen van de aanvrager van de registratie.”.

Art. 17. Artikel 3.5.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 april 1995 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2011 en 25 april 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 3.5.1. De Vlaamse Regering wijst de inrichtingen of activiteiten aan waarvan de exploitanten gehouden zijn jaarlijks aan de daartoe aangewezen overheid een milieujaarverslag te sturen. Ze bepaalt welke gegevens het milieujaarverslag bevat.”.

Art. 18. Artikel 3.5.2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 april 1995, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 3.5.2. Als de gegevens, vermeld in artikel 3.5.1, gebaseerd zijn op metingen, deelt de exploitant de gebruikte meetmethode mee. Als de gegevens, vermeld in artikel 3.5.1, gebaseerd zijn op berekeningen of schattingen, deelt de exploitant de basisgegevens mee op grond waarvan de berekening of schatting is uitgevoerd, evenals de toegepaste methode.”.

Art. 19. In artikel 3.5.3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 6 februari 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° het woord “regering” wordt telkens vervangen door het woord “Regering”;
- 2° de woorden “integraal milieujaarverslag” worden telkens vervangen door het woord “milieujaarverslag”;
- 3° in het tweede lid worden de woorden “geïntegreerd milieujaarverslag” vervangen door het woord “milieujaarverslag”.

Art. 20. Artikel 5.1.1, 13°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 25 april 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“13° verontreiniging: de directe of indirecte inbreng door menselijke activiteiten van stoffen, trillingen, warmte, geluid of geur in lucht, water of bodem, die de gezondheid van de mens of de milieukwaliteit kunnen aantasten, schade kunnen toebrengen aan materiële goederen, of de belevingswaarde van het milieu of een ander rechtmatig milieugebruik kunnen aantasten of in de weg kunnen staan.”.

Art. 21. In artikel 5.6.4, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 25 april 2014, worden de woorden “na de indiening van het volledige dossier” vervangen door de zinsnede “nadat het aanvraagdossier volledig is verklaard,”.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning

Art. 22. In artikel 2, eerste lid, 1°, van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, wordt de zinsnede “die zich voor milieubescherming inzetten,” vervangen door de zinsnede “die zich inzetten voor de bescherming van de menselijke gezondheid of milieubescherming,”.

Hoofdstuk 4. Slotbepaling

Art. 23. Dit decreet treedt in werking op een datum die de Vlaamse Regering vaststelt en uiterlijk op 1 januari 2027.